

*“Eğer suyun nasıl olduğunu bilmek isterseniz, **balığa sormayın.**”*

--Çin atasözü

Bu konuyu zihninizde canlandırın.

Çok sıcak bir günde nehir kıyısında yürürken, canınız yüzmek istiyor. Ama yine de nehrin suyunun hoşunuza gidip gitmeyeceğini merak ediyorsunuz. Akıntı çok mu güçlü? Su fazla mı soğuk? Ya da gerekli koşullar uygun mu?

Çin atasözü şu öğüdü verir: *“Balığa sormayın.”*

O nehrin içinde yaşayan balıklar neden size *“suyun nasıl olduğunu”* söyleyecek nitelikte değildirler (sizin dilinizi konuşmadıkları gerçeğinin dışında!)

Balıkların size bu tür bir bilgi sağlayamamalarının nedeni basittir; kendilerinin suyun içindeki var oluşlarının sınırlarının dışında bir referans noktasına sahip değildirler. Bildikleri tek şey, o sınırlı ve bulanık dünyadır.

Aynı şekilde, eğer içinde yaşadığımız bu dünyayı ve neden burada olduğumuzu anlamak istiyorsak, bu bilginin bize insanın sınırlı ve kendisine odaklanmış olan dünya görüşünün dışından verilmesi gerekir.

İyi haber ise, Göklerin Tanrısının, isteyen herkese bu bilgiyi sağlamış olduğudur.

*“Kutsal Yazılar’ın tümü **Tanrı esinlemesidir** ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır.”* (2. Timoteos 3:16)

Kutsal Yazılar’ın *Tanrı esinlemesi* olduklarını, yani, Tanrı tarafından esin olarak verildiklerini nasıl bilebiliriz? Bir önceki bölümde Yaratıcı’nın, Kutsal Kitap’ın sayfalarının

içine yerine gelmiş olan yüzlerce peygamberliği koyarak onun güvenilirliğini mühürlediğini gördük.

Uzak geleceği, yalnızca Tanrı, defalarca ve %100 bir kesinlik ile önceden bildirebilir.

Tanrı, aynı zamanda Açıklamasının güvenilirliğinin temelini, yüzlerce yıl boyunca pek çok peygambere açıklama yaparak da atmıştır.

TEK BİR TANIK YETERLİ DEĞİLDİR

Tanrı, Musa'ya şöyle dedi: “*Herhangi bir suç ya da günah konusunda birini suçlu çıkarmak için **bir tanık yetmez. Her sorun iki ya da üç tanığın tanıklığı ile açıklığa kavuşturulacaktır.***” (Yasa'nın Tekrarı 19:15)

Bu ilke, tüm dünyada kabul edilir. Bir mahkeme davasında, gerçeğin belirlenmesi için birden fazla tanık talep edilir. Bir iddianın gerçek olarak kabul edilebilmesi için çeşitli güvenilir kaynaklar tarafından kanıtlanmalıdır.

Tanrı, gerçeği açıklamakla, “*Bir tanığın yeterli olmadığını*” ifade eden kendi yasasını bir kenara koymadı. Kutsal Yazılar şu beyanda bulunurlar: “*Yeri, göğü, denizi ve bunların içindekilerin hepsini yaratan, yaşayan Tanrı ...bütün ulusların kendi yollarından gitmelerine izin verdi. **Yine de kendini tanksız bırakmadı.***” (Elçilerin İşleri 14:15-17)

Yeryüzünde yaşayan en gözden irak kabileler bile *yaradılışın dışsal tanıklığına* (Yaratıcılarının yarattıklarını görerek) ve *vicdanın içsel tanıklığına* (doğrunun, yanlışın ve sonsuzluğun bilgisine doğuştan sahip olma duygusu) sahiptirler. Yeryüzündeki her insana biraz ışık – biraz gerçek verilmiştir. Bu nedenle Tanrı, insanlığın “*hiçbir özü*” bulunmadığını beyan eder.⁸¹ Bununla beraber Tanrı, Yaratıcılarını bulmak ve tanımak için O'nu gayretle arayan herkese daha fazla ışık vereceğini vaat eder.

SÜREKLİ TANIKLIK

Tanrı, kendisini hiçbir zaman tanksız bırakmadı.

İnsanlık tarihinin ilk bin yılı sırasında Tanrı insanlarla ya doğrudan konuştu ya da gerçeğini, ilk insanların *sözlü tanıklığı* aracılığıyla bildirdi.

İlk insan olan Adem 930 yılına kadar yaşadı. İnsanlık tarihinin ilk bin yılı içinde yaşayan kişilerin, Yaratıcıları-Sahipleri hakkındaki gerçeği bilmediklerini ileri sürecek mazeretleri olamazdı, çünkü öğrenmek için *orijinal tanıklar* olan Adem ve Havva'ya sorma imkanları mevcuttu.⁸² İlk insanların ömür uzunluğu, Yaratıcının daha sonra yeniden

düzenlediği, “ömrümüz yetmiş yıl sürüyor, bilemedin seksen, o da sağlıklıysak” (Mezmun 90:10) ifadesinde de belirtildiği gibi, bugünkü ömür süresinden yaklaşık on bir kez daha fazlaydı.

M.Ö. yaklaşık 1920 yılında, Tanrı, İbrahim adını verdiği yaşlı bir adamı seçip ayırdı. Tanrı, İbrahim’den, aracılığıyla, dünya uluslarına Kendisi ve insanlık hakkındaki planı ile ilgili önemli dersler öğreteceği bir *ulus* meydana getireceğini vaat etti. Tanrı, aynı zamanda bu seçilmiş ulus aracılığıyla *peygamberleri ve Kutsal Yazılar’ı* sağlayacak ve *Mesih’i* dünyaya gönderecekti. M.Ö. 1490 yılı civarında, Tanrı, bu ulusun içinde bulunan bir adamı, Kendi sözcüsü olması için görevlendirdi. Bu adamın adı, *Musa’ydı*.

YAZILI TANIKLIK

Tanrı, Kutsal Yazılar’ın ilk kısmı olan *Tevrat’ı* yazması için Musa’ya esin verdi. Gökyüzünün ve yeryüzünün Yaratıcısı gerçeğinin, gelecek kuşaklar için zamanın sonuna kadar *yazılı biçimde* elde edilebilirliğini amaçladı. Yazılması gereken sözcükleri Musa’nın zihnine yerleştirdi. Tanrı, Sözü’nün gerçeğini Musa’nın eli aracılığıyla gerçekleştirdiği güçlü *mucizeler* ile uluslara doğruladı. Tanrı aynı zamanda Musa’nın Mısırlılara ve İsraililere bildirmiş olduğu *gelecek olayları* da açıkladı. Her şey aynen Musa’nın önceden bildirdiği şekilde gerçekleşti. Tanrı, mantığın ileri sürebileceği herhangi bir kuşkuya fırsat tanımadı.

En sert kuşkucular bile Musa aracılığıyla konuşan Tanrı’nın gerçek ve yaşayan Tanrı olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar.⁸³

Musa, Tanrı’nın Sözü’nü, on beş yüz yıldan fazla bir zaman süresi içinde kaydeden peygamberlerin ilkiydi.⁸⁴ Peygamberler, geçmişleri birbirinden farklı olan kişilerdi. Bazılarının resmi bir eğitimleri yoktu. Ve farklı kuşaklar içinde yaşamış olmalarına rağmen, yazdıkları, başından sonuna kadar mükemmel bir uyuma sahip olan tek bir mesaj sunmaktadır.

Tanrı, Musa, Davut, Süleyman ve diğer yaklaşık otuz kişiyi Eski Antlaşma Yazılarını yazmaları için seçti. Ve Sözü’nü, yerine gelen vaatler, peygamberlikler ve mucizevi belirtiler ve harikalar ile doğruladı.

Yeni Antlaşma’da, Mesih’in orijini, yaşamı, sözleri, işleri, ölümü ve dirilişi dört kişi tarafından kaydedilmiştir: Matta, Markos, Luka ve Yuhanna. Bu dört adam, Müjde’yi (Arapça’da *İncil* olarak adlandırılır) yazarak dünyaya dört ayrı tanıklık sağladılar. Tanrı, aynı zamanda Kendi halkı için planladığı şimdiki ve nihai amaçlarını görkemli ayrıntılar ile

açıklamaları için Petrus'a (bir balıkçı), Yakup ve Yahuda'ya (İsa'nın üvey kardeşleri) ve Pavlus'a da (bir bilim adamı ve eski terörist) esin verdi. Elçi Yuhanna, Kutsal Kitap'ın, grafiksel olarak dünya tarihinin –bizim bildiğimiz gibi– nasıl sona ereceğini önceden bildiren son kitabını yazdı.

TUTARLI TANIKLIK

Tanrı, insanlığa yaptığı açıklamayı kaydetmeleri için on beş yüzyıldan daha uzun bir süre boyunca yaklaşık kırk adamı kullandı. Bu tanıkların çoğu birbirlerini hiçbir zaman tanımamış olmalarına rağmen, nihai öyküyü ve mesajı biçimlendirmek için yazdıkları her şey birbirleriyle uyum içindedir.

Böyle tutarlı bir tanıklığı, bir yaşam süresinin kısıtlılığının engelleyemeyeceği Biri'nden başka kim yapabilirdi?

*“Çünkü hiçbir peygamberlik sözü insan isteğinden kaynaklanmadı. **Kutsal Ruh tarafından yöneltelen insanlar Tanrı'nın sözlerini ilettiler.**” (2. Petrus 1:21)*

Pek çok kişi yüzyıllar boyunca Yeni Antlaşma özellikle elçi Pavlus'un yazılarına saldırıldı.

Elçi Petrus bize, Pavlus'un yazılarını ciddiye almamızı öğütler: *“Aynı zamanda Pavlus da Tanrı'nın kendisine verdiği bilgelikle size yazdı... Onun mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, **öbür Kutsal Yazılar'ı** olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar.” (2. Petrus 3:15-16)*

Elçi Pavlus'un yazdığı her şey, peygamberlerin yazdıkları ile uyum içindedir. Pavlus'un kendisinin de tanıklık ettiği gibi, *“Ama bugüne dek Tanrı yardımcım oldu. Bu sayede burada duruyor, büyük küçük herkese tanıklık ediyorum. **Benim söylediklerim, peygamberlerin ve Musa'nın önceden haber verdiği olaylardan başka bir şey değildir... Sen peygamberlerin sözlerine inanıyor musun?**” (Elçilerin İşleri 26:22,27)*

TUTARLI MI, TUTARSIZ MI?

Bir tanığın güvenilirliği, kişinin tanıklığının içerdiği gerçeğin miktarı ile değil, tanıklığında herhangi bir tutarsızlığın mevcut olmayışı ile kontrol edilir. Bu konuya, aşağıdaki küçük öyküyle bir örnek getirelim:

Lise öğrencisi dört delikanlı, güneşli bir günde okula gitmemeleri için gelen ayartmaya dayanamadılar. Ertesi sabah okula gittiklerinde öğretmenlerine bir önceki

gün okula neden gitmediklerini açıklamaları gerektiğinde, arabalarının lastiğinin patladığı yalanını söylediler. Öğretmen hanım, dört öğrencinin içlerini rahatlatan bir şekilde gülümsedi ve şöyle dedi: “Dün yazılı bir sınav yapmışım, onu kaçırdınız.” Ama sonra sözlerine devam ederek şunları söyledi: “Yerlerinize oturun ve birer kalem ve kağıt çıkartın. Birinci soru: Patlayan lastik hangisiydi?”⁸⁵

Öğrencilerin bu soruya verdikleri çelişkili yanıtlar uydurma öykülerini açığa çıkardı.

Bu dört delikanlının birbirleriyle çelişen tanıklıklarının aksine Tanrı'nın tanıklığı tutarlıdır. Yaratıcımız, sayısız kuşaklar boyunca düzinelerce tanık ve yazarı kullanarak Kendisini ve planını kusursuz bir tutarlılıkla açıklamıştır.

İnsanın karşıt dinler ve felsefeler okyanusunun dalgalı okyanusunda Tanrı, bizim için, üzerinde canlarımızı dinlendirebileceğimiz sarsılmaz bir kaya sağlamış ve onu korumuştur.

Bu kaya, O'nun Sözü'dür.

*“Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük **kesinlik kazandı**, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak verirsiniz iyi edersiniz... Ama **halk arasında sahte peygamberler** vardı, tıpkı sizin de aranızda yanlış öğretiyenler olacağı gibi... birçokları da onların **sefahatine** kapılacak, onların yüzünden gerçeğin yoluna sövülecek. **Açgözlülüklerinden ötürü uydurma sözlerle sizi sömürecekler.**” (2. Petrus 1:19-2:1-3)*

SAHTE PEYGAMBERLER

Görüldüğü gibi, Tanrı Sözü, “*uydurma sözlerle sizi sömürecek olan*” açgözlü, kendi çıkarının peşinde koşan peygamberlere ve öğretmenlere karşı uyarıda bulunur.⁸⁶ Kutsal Kitap, Tanrı adına konuştuklarını iddia eden, ama aslında “*yalan söyleten bir ruh*” tarafından esinlenmiş bir mesaj ileten insanlar hakkında anlatılan çok sayıda öyküyü içerir. (1. Krallar 22:22)

Kutsal Yazılar, İsrail'in tarihinde 850 sahte peygambere karşı yalnızca tek bir gerçek peygamber olarak duran İlyas'ı anlatan bir dönemden söz ederler.

7000 İsrailli tek gerçek Tanrı'ya sadık kalırken, diğer milyonlarcası, kendilerine hizmet eden, sahte tanıklara inanmayı tercih ettiler.⁸⁷

*“Rab diyor ki, **Ey halkımı saptıran peygamberler**, sizi doyuranlara esenlik diler, doyurmayanlara savaş açarsınız.” (Mika 3:5)*

Tarihin izlediği yol budur; İsa bu nedenle şu uyarıda bulundu:

“Yıkıma götüren kapı **geniş** ve yol **enlidir**. Bu kapıdan girenler **çoktur**. Oysa yaşama götüren kapı dar, yol da çetindir. Bu yolu bulanlar azdır. **Sahte peygamberlerden sakının!** Onlar size **kuzu postuna bürünerek** yaklaşır, ama özde **yırtıcı kurtlardır**. Onları meyvelerinden tanıyacaksınız. Dikenli bitkilerden üzüm, devedikenlerinden incir toplanabilir mi? Bunun gibi, her iyi ağaç iyi meyve verir, kötü ağaç ise kötü meyve verir. İyi ağaç kötü meyve, kötü ağaç da **iyi meyve veremez**.” (Matta 7:13-17)

Sayırsız sahte peygamber ve öğretmen yüzlerce yıl boyunca var oluşlarını sürdürdüler. Bazıları yüzlerce ve binlerce kişiyi etkiledi, bazıları ise milyonlarca hatta milyarlarca canı “yıkıma götüren yola” yönlendirdiler.

Eğer siz, körü körüne sahte bir peygamberi “yıkım yolunda” izleyen, “çoklardan” biri olmaktan kaçınmak istiyorsanız, o zaman o kişinin öğretişini şu ölçünün süzgecinden geçirin:

Gerçek bir peygamberin mesajı, kendisinden önceki, onaylanmış peygamberlik Yazıları ile her zaman uyum içindedir.

Tanrı'nın peygamberleri olduklarını iddia eden kişilerden aşağıdaki şu **üçünün durum incelemesini** gözden geçirin. Bu kişiler gerçek mi yoksa sahte peygamber midirler?

İNCELEME I: GÖMÜLÜ OLAN BİR “MESİH”

Tarih, Mesih'in zamanından sonra yaşamış olan ve peygamber ve Mesih olduklarını iddia eden düzinelerce kişi hakkında bilgi verir.⁸⁸ Bu kişilerden biri Ebu İsa'dır.

Ebu İsa, 7.yüzyılın sonlarına doğru Pers İmparatorluğu'nda yaşadı. İzleyicileri onun Mesih olduğuna inandılar, çünkü o, izleyicilerini zafere ulaştıracağını söyledi ve okuma yazma bilmemesine rağmen, rivayete göre kitaplar yazdı. Ama bu kişinin mesajı Kutsal Yazılar ile çelişki içindeydi.

Ebu İsa, izleyicilerine günde yedi kez dua etmelerini öğretti ve kendilerine tanrısal koruma vaat ederek birlikte savaşa gitmeye çağırdı. Her şeye rağmen, Ebu savaşta öldü ve gömüldükten sonra tekrar yaşama dönmeyi başaramadı, izleyicileri, onun Mesih olmadığını itiraf etmek zorunda kaldılar.

Ebu'nun döneminden uzun bir zaman önce İsa kendisini dinleyenleri uyarıyordu:

“Sahte Mesihler sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse seçilmiş olanları bile saptıracaklar. **İşte size önceden söylüyorum.**” (Matta 24:24-25)

İNCELEME II: BİR İNTİHAR “PEYGAMBERİ”

Jim Jones, Halkın Tapınağı adlı bir tarikat kurdu. 1970’li yılların başında Jim, Kaliforniya San Francisco’da ilgi gören bir vaizdi. Pek çok kişiyi, politikaya ve yoksullara yardım projelerine katılmaları için harekete geçirme konusundaki yeteneği ile tanınırdı. Jim, kendisini “Peygamber” olarak adlandırdı ve kanserli hastaları iyileştirme ve ölüleri diriltme gücüne sahip olduğunu iddia etti.

Sonunda, Jim Jones, binden fazla izleyicisini kendisiyle birlikte Güney Amerika’ya, Guyana’daki “Jonestown’a” gitmeleri konusunda ikna etti. “Peygamber Jim”, taraftarlarına, bu yeni toplulukta huzur ve mutluluk dolu bir yaşam süreceklerini vaat etti. Ama bu sözleri büyük bir yalandı.

Jim, kuzu postuna bürünmüş yırtıcı bir kurttan başkası değildi. *San Francisco Chronicle* şu haberi yayınladı: “18 Aralık 1978: Jones sürüsüne siyanür alarak kendilerini öldürmelerini buyurdu. Siyanür almayı rededenlere zehir zorla verildi. Çocuklar iğne yapılarak öldürüldüler. Sonunda, Jonestown’da, aralarında Jones’un kendisinininki de olan 914 ceset bulundu.”⁸⁹

İNCELEME III: ONAYLANMAMIŞ BİR “KUTSAL KİTAP”

Joseph Smith 1805 yılında Kuzey Amerika’da doğdu. Yoksulluk içinde ve batıl inançlarla büyüyen Smith, genç bir delikanlı olduğunda, insanlara Tanrı’nın peygamberi olduğunu söylemeye başladı. Tanrı’nın, kendisine, adı Moroni olan bir ışık meleği aracılığıyla bir dizi görümler vererek konuştuğunu iddia etti.

Joseph şunları yazdı: “Beni bütünüyle yenik düşüren bir güç tarafından zapt edildim. Bu gücün üzerimdeki etkisi, konuşamamam için dilimi bağlayacak kadar büyük ve şaşırtıcıydı. Çevremi koyu karanlık sardı ve bir süre için ani bir yıkımın lanetine uğradığımı düşündüm.” Smith, daha sonra başının üzerinde nasıl bir “ışık sütununun belirdiğini, güneş parlaklığındaki bu ışığın yavaş yavaş onun üzerine inip durduğunu” anlatır.⁹⁰ Joseph, Tanrı’nın, kendisine yeni bir kutsal kitap açıkladığını duyurdu – *Mormon Kitabı*. İzleyicilerine, Kutsal Kitap’ın Tanrı’dan olduğunu, ama bu yeni kitabın Tanrı’nın en son açıklaması olduğunu söyledi. Joseph, insanlara, dua ezberlemeyi, oruç tutmayı, sadaka vermeyi, iyilik yapmayı ve kendisini bir peygamber olarak kabul etmelerini öğretti. Bu arada

kendisi, kendi çıkarlarını ön planda tutan ve şehvete yer veren bir yaşam tarzı uyguladı ve bunu meşru kıldı.

Joseph Smith'in açıklamaları diğer başka tanıklar tarafından onaylanmamalarına (kendisi üç tanığı olduğunu iddia etse bile), ve kitabının Kutsal Kitap, tarih ve arkeoloji ile çeliştiği gerçeğine rağmen,⁹¹ bugün milyonlarca kişi *Mormonizm* dinine bağlıdır. Zengin Mormon Kilisesi misyonerlerini dünyanın her tarafına gönderir ve her gün yüzlerce kişi *Mormon* (aynı zamanda *Latter-day Saints* olarak da adlandırılırlar) olur. Mormonların çoğu içten ve dürüst insanlardır, ama "Peygamber Joseph'in" mesajını Kutsal Kitap peygamberlerinin duyurdukları ve yazdıkları mesaj ile karşılaştırırsanız, birbirinden tamamen farklı iki ayrı mesaj bulunduğunu keşfedeceksiniz.

Kendini duyuran bir peygamberin çelişkili ve onaylanmamış mesajı için sonsuz yazgımızı tehlikeye atmak – bu mesaj düzenli bir şekilde birbirine bağlı ya da zekice bir mesaj olsa bile – bilgece bir davranış değildir. "Çünkü Şeytan kendisine ışık meleği süsü verir." (2. Korintliler 11:14)

ONAYLANMIŞ BİR MESAJ

Pek çok kişinin "*Tanrı ile ilgili gerçeğin yerine yalanı koyduğu*" (Romalılar 1:25) zihni karışmış bir dünyada, tek gerçek Tanrı, Gerçeğini, bu gerçeğe karşı çıkan çok sayıdaki sesten net bir şekilde ayırmıştır.

Tanrı'nın, Mesajını onaylamış olduğu yol şudur: pek çok kuşak boyunca pek çok peygambere mükemmel bir tutarlılıkla devamlı olarak açıklamak. Yalnızca, zamanın dışında var olan Yazar, böyle bir açıklamayı esinlemiş olabilirdi.

Bu örnekteki *kırk adam* Kutsal Yazılar'da on beş yüzyıl boyunca Tanrı'nın tutarlı ve onaylanmış mesajını kaydeden habercileri temsil ederler.

Tek adam, daha sonra uyuşmayan, onaylanmamış bir mesaj ile ortaya çıkan herhangi bir haberciyi temsil eder.

Daha önceki birkaç bölümde Kutsal Kitap'ın Tanrı Sözü olduğunu gösteren pek çok kanıt ile karşı karşıya gelmiştik. Bunlar ve diğer kanıtlar ne kadar ikna edici olsalar da,

Tanrı Mesajı'nın öncelikle zorunlu kılan belgelemesi, mesajı duymak, onu anlamak ve kabul etmekle gerçekleşir.

Tanrı'nın kitabının ayrıntılarla bildirilen olaylar dizisi, bizim hayal kurma gücümüzün sınırsız olarak üstünde ve ötesinde Olan'ı açıklar. Yaratıcımızın görkemli ve mükemmel bir dengeye sahip doğasını gösterir. İnsanları ölüm korkusundan kurtarır ve onlara sonsuz yaşamın kesin umudunu sağlar. İnsanların karakterlerini ve tavırlarını değiştirir. Onları tek gerçek Tanrı'ya yönlendirir.

Ne Şeytan ne de insan böyle bir mesajı öne süremezdi.

Ama siz bana inanmayın.

“Her şeyi sınavın, iyi olana sımsıkı tutunun.” (1. Selanıkliler 5:21)